

PBJK (Pochválený bud' Ježíš Kristus), **drahá sestra** v Kristovi.

Foto: väznica Ilava s Egom a Dávidom. **Prevzaté:** <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/na-duchovnu-i-hudobnu-notu>
Denník Štandard 2.11.2024: <https://standard.sk/790927/reportaz-z-vaznice-v-ilave-alebo-osobna-skusenost-za-branami-slobody>:

„Slovensko-české väzenské spoločenstvo Dismas ma pozvalo do väznice v Ilave, kde som mala príležitosť na vlastné oči spoznať život za bránami slobody a zažiť atmosféru koncertu dvoch raperov Michala Straku alias Ega a Dávida Janočku alias puer_dei. Dismas je kresťanská iniciatíva, ktorá sa venuje duchovnej a morálnej podpore väzňov na Slovensku a v Českej republike, organizuje rôzne programy vo väzniciach, ktoré pomáhajú väzňom nájsť vnútorné uzdravenie, odpustenie a novú cestu v živote....“

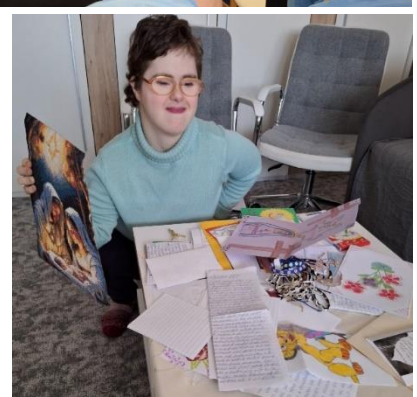

Petra Galiková | 2.11.

Foto: Dominika Gurbaľová 3.11.2024 v Banskej Bystrici, kde sme navštívili väzbu, ženy, maximálny aj stredný stupeň stráženia a doživotné tresty. **Prevzaté:** <https://www.ordinariat.sk/byt-svetlom-a-svedkom-nadeje/>

Príspevok Márie a Barborky (viď foto): „Milé sestričky a bráčkovia... V tieto dni si viac uvedomujem, že láska prišla na tento svet v Ježišovi a môže ju mať každý. Pretože láska, to je aj pohladenie, úsmev, slovo, aj slzy v očiach. Na nás záleží, či sa budeme snažiť vidieť príležitosť k jej rozdávaniu. Chopme sa aj malých príležitostí a nečakajme, či príde niečo veľké. Láska prináša pokoj a radosť tomu, kto ju rozdáva a aj tomu, kto ju prijíma. Každému. Je však veľmi veľa ľudí, ktorí niekoho alebo niečo

potrebujú. Nám možno stačí len sa zastaviť, poobzerať sa okolo seba... chvíľu mlčať a byť ochotnými počúvať. Bez viery v dobro a lásku by bol náš život smutný. Snažme sa, aby sa láska a dobro nikdy nestratili. Skúšajme to stále znovu a možno aj našou zásluhou budú mať dobro a láska svoj víťazný deň. Chcela by som všetkým zaželať... Šťastie, lebo je krásne. Zdravie, lebo je vzácné. Lásku, lebo jej je niekedy tak málo. Ale predovšetkým vám všetkým želim požehnané a Božou láskou naplnené Vianoce.

Spolu s Barborkou vás objímame. Mária a Barborka. Ešte by som chcela poďakovať za milé darčeky, obrázky, dopisy. Veľmi ste nás potešili. Pán Boh zaplať. Mimoriadne ďakujeme za nádherný obraz, ktorého vyrobenie muselo dať veľmi veľa práce. Už zdobí náš byt a robí nám veľkú radosť. Všetci ste a navždy budete v našich modlitbách.

Kresba: prvý hriech (Gn 3) od Romany, väznica Opava, ČR

Časť listu od Kornélie z väznice Praha – Pankrác:

„Keď som mala 14 rokov, moji rodičia ma nasilu vydali a 15-ročná som sa stala matkou dievčaťa, ktoré má teraz 17 rokov. Keď som mala 18 rokov, stala som sa druhýkrát matkou a môj syn má teraz 14 rokov. Bola som vydatá 7 rokov za otca mojich dvoch detí. Rozviedli sme sa, keď som mala 20 rokov. On bol veľmi agresívny, užíval veľmi alkohol a bol veľký priaznivec kasína. Môžem povedať, že som mala pri ňom pekelný život. Veľa som pracovala, ale nemala som právo na moje peniaze. Bola som donútená chodiť kraďnúť, aby som zabezpečila moje deti ohľadom materiálnych vecí a jedla. Je to smutný príbeh. Niekedy som sa s deťmi ocitla na ulici, nedokázala som zaplatiť nájom za byt a nakoniec som sa rozhodla rozviesť sa, aby moje deti žili v pokoji a nie v traumatickom prostredí pre jeho agresivitu. Veľmi ma bil. 12 rokov je tomu, čo som ostala sama. Bola to Jeho vôľa – preto venujem veľa času štúdiu Biblie. Vzďialila som sa od Boha na 5 rokov a zabudla som na Neho – čo všetko urobil pre mňa Ježiš Kristus a poznám ho od môjho detstva. Bola som ochrnutá, keď som mala 25 rokov. Bol mi diagnostikovaný nádor parížskymi doktormi. Nemeckí doktori hovorili, že mám nádor na ľavom prsníku. Nakoniec som nevedela, čomu veriť, boli sme zničené. Zatiaľ čo som bola paralyzovaná na lôžku, modlila som sa k (Ježišovi Kristovi), aby mi pomohol zistiť, čo sa so mnou deje a nevedela som, čo mám od toho očakávať. Nakoniec, jeden deň pred operáciou prsníka, sa mi sníval sen o starom mužovi, ktorý mi povedal: „Neboj sa, zajtra príde jeden dobrý doktor a ty nebudeš operovaná na rakovinu.“ Na druhý deň prišiel jeden doktor, ktorý ma nikdy nevidel, nikdy za ten čas čo som bola uväznená v nemocnici, a mal úplne rovnakú tvár ako (Ježiš Kristus). A povedal, že nemám ani rakovinu hlavy, ani rakovinu prsníka. Jedná sa o meningitídu. Keď som mala 7 rokov, veľa som si vytrpela po veľkej nehode, bola som v kóme tri dni. A keď som mala 27, znovu som bola v kóme a zvíťazila som nad smrťou až trikrát. Mala som veľké šťastie, Ježiš Kristus ma miluje“

Kresba: od Samuela z väznice Ilava.

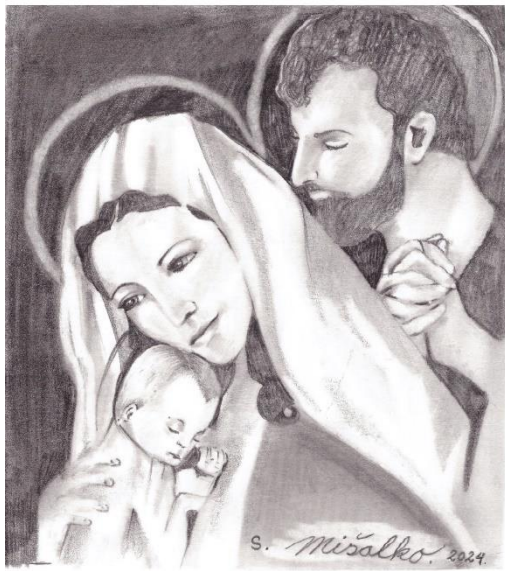
Časť listu od Antona z väznice v Sučanoch:

„tú obnovu (sú dôvody), ale sme na Slovensku, tak keď to je nemožné, tak vtedy náš Pán pomáha, pretože pre Neho nie je nič nemožné..... Ale áno, iba ak On bude chcieť, pretože všetko, čo sa nám deje, deje sa iba tak, ako to chce On. Stále držím pôst v stredu a piatok za svätého otca Františka, chodím v nedeľu na sv. omše, raz mesačne na spoveď, modlím sa 3x denne a formujem si svoju dušu. Keď som nastúpil, bol som plný nenávisťi a v sebe som bol už presiaknutý (prešpikovaný skrz naskrz) zlom. Mal som veľa zla v sebe, pretože som všetku vinu za to, čo sa mi stalo a čo ma postihlo, kládol na iných, „na sebe som nič nevidel“, och, čistá pýcha. Dnes už ale v prvom rade som ja na chybe a za to sa platí a všetko zlé je na niečo dobré a o tom to je. BŤŽ. Tono“

Časť listu od Patrik z väznice Všehrdy:

„jsem upřímně vděčný za příležitost a milost, která se mi dostala skrze poznání DISMAS při vašem svědectví zde ve věznici Všehrdy. I dnes si vybavuji a cítím hluboké pohnutí při zpěvu i vašich slovech plných víry, lásky a naděje skryté v pravdě Písma svatého. Míšo, zbývá mi 26 dní do konce trestu z necelých 3 let, během kterých jsem sice jednou výrazně klopýtl, ale díky té zkušenosti a vaší stále podpoře v poznávání našeho Pána vnímám tuto životní etapu jako smysluplnou pro nový začátek. Našel jsem znovu lásku a úctu sám k sobě, došel jsem smíření i odpuštění, aby mi minulost nediktovala, jak bude vypadat má budoucnost. To vnímám jako jeden

Keď som nastúpil, bol som plný nenávisťi.

z kľúčových krokov, ktoré vzešli z duchovného cvičení – tichého oddílu, ktorého som sa díky Bohu zúčastnil. Cítim, že som si ve výkone trestu vytvoril pevný základ ukotvený v našom Pánu Ježiši, a i keď viem, že to bude venku plné nástrah verím v dobro, ktorého je v nás i kolem nás stále dost, len ho musíme chcieť vidieť. Viš, čo vnímam jako veľký dar? Naše spoločné modlitebné večery, pravidelne každý večer v 20.00 - ďakujem každému z vás, že môžu byť súčasťou něčoho tak vzácného a úžasného jako je spol. DISMAS. Toto je mój posledný dopis z vyhnanství – väzení.“

Kresba: od Mišálka z väznice BB, ktorá prišla v Ivanovom liste.

Časť listu od Petra z väznice v Sabinove: „Ďakujem ti za tip na modlitbu: „Modlitba bolestného ruženca za oslobodenie a uzdravenie“. Túto modlitbu sa u nás doma modlí mamka už dlhšie, ktorú jej poradil tiež o. Marcin. Ako si mi napísal „rozhodni a začni“, tak som ani na chvíľu nezaváhal a hneď v ten deň, keď mi prišiel tvoj list, som aj začal s modlitbou. Sám dobre vieš, že vo väzení je ťažko nájsť tiché miesto, ale aj napriek tomu sa ju modlím

nahlas, resp. stíšeným hlasom buď na chodbe, alebo s tlmíči v ušiach na izbe, kde ostatní pozerajú TV, no ja sa nenechám odradiť. V prvý deň som nepocítil nič pri modlitbe, to skôr po nej, keď som sa uložil na odpočinok, cítil som sa nezvyčajne príjemne (euforicky) a fajne som sa vyspal. Na druhý deň som už ale pociťoval veľké teplo.“ Som veľmi rád, že Peter sa nenechal odradiť a začal sa modliť a či už pokoj, ktorý cítil, ako aj teplo ukazujú, že Pán ho nie len uzdravuje, ale aj naplňa pokojom. Či to nechceme všetci? A táto rada je zdarma, ako všetko od Pána Ježiša Krista.

Časť listu od Lukáša z väznice Heřmanice (viď foto z návštevných miestností):

„26.10. mám návštevu a chce prijať i mój syn. FYZICKY sa uvidíme po 10,5 letech. Sem z toho trochu nervózní, ale moc sa teším. Snad se nic nezhatí. Pán Bůh VYSLYŠEL mé modlitby. Dokonce chce jet i moje bývalá žena. Je na čase si rozumne promluvit. Synovi bude v lednu 13 let, už je to puberták, tak se musí řešit jeho budoucnost. Věřím, že všechno s Boží pomocí zvládneme. Poslední dobou nějak nestihám a mám resty na odepisování, nevím, čím to je. Za chvíli Vánoce, mám rád tyto svátky, a dokonce i v base si je nenechám kazit a slavím je.“

Časť listu od Rudolfa z väznice Opava: „...máš naprostou pravdu, náš nebeský

Otec je větší než naše problémy... Tak podobně to bylo i s mým bráchou, když jsme se spolu venku nepohodli a poprali jsme se spolu, potom jsem šel na šest let do vězení - ve vězení jsem uvěřil v Pána Ježíše Krista, byl jsem pokřtěn a biřmován a začal jsem toužit po odpuštění mezi mnou a bratrem, denně jsem se za to modlil, aby Otec konal v srdci mého bratra, aby ho připravil na to odpuštění a jednoho krásného dne mi moje mamka oznamuje, že chce mój bratr za mnou přijet na návštěvu a chce si se mnou o všem promluvit - sám jsem pro to neučinil nic, vše bylo v Boží režii - a tak mój bratr přijel na návštěvu a došlo k osobnímu odpuštění, moc hezké setkání po osmi letech.“

Foto: 9.11.2024 v kostolíku Ducha Svätého na HC chválach, kde bolo stretnutie spol. DISMAS.

Dňa 9.11.2024 sme boli vo väznici v Hrnčiarovciach navštíviť a povzbudiť členov za múrmi väznice. V nedeľu ráno som napísal aj bývalým odsúdeným z Hrnčiaroviec, že by som im rád zavolať a opýtal sa, ako sa majú a odovzdal aj pozdravy od nich. Tak sa s tebou o tom tiež v krátkosti podelím: Marek Stojka naďalej pracuje, čaká 6. bábätko. Je to ťažké, lebo stále býva v osade a to je extrémne náročné vytrvať vo viere, ale drží sa už rok. Volal som aj Tiborovi Kotlárovi, ktorý mi povedal, že mu je to ľúto, ale že smilnil, ale do svadby už nechce a poslal mi aj fotku z kostola, v ktorom bol aj s družkou túto nedeľu. Pravidelne navštevujeme na východe Slovenska rodinku Troščákových, ktorých poznáte aj z predchádzajúcich

noviniek z DISMASU a čakajú nový prírastok do rodinky, už 8. dieťaťko. Žehnáme im. Juliana, ich mamička, vyučuje detičky doma.

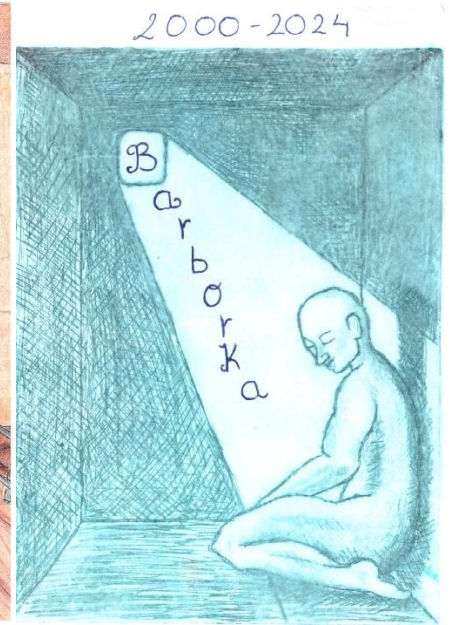
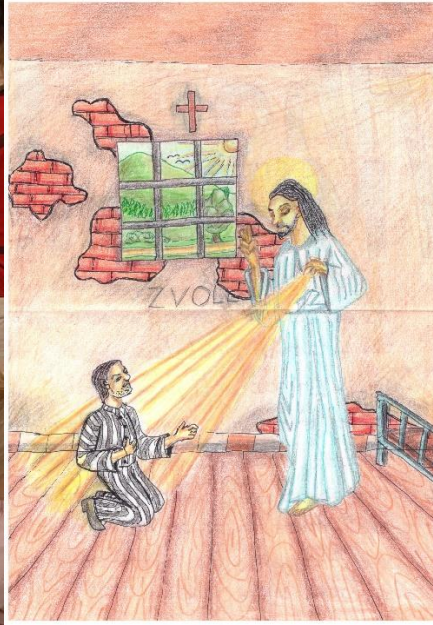

Foto: Troščekovci pri vyučovaní doma

Kresba: Ján z väznice v Banskej Bystrici

Kresba: Karel z väznice Jiřice

Príspevok Matúša Šoku, lídra spoločenstva L'múry (vid' foto s gitarou): „PBJK, v piatok 15.11. sme hrali chvály vo farnosti Smolenice. Tiež sme aj svedčili o Dismas, o tom, ako sa Pán Boh dotýka srdca odsúdených a ako ich má vo svojom srdci.“

Príspevok Roberta Beitla: „Michal, už som dlhšiu dobu doma. Čo ti mám napísať, nie je to žiaden med. Povinnosti a problémy ktoré som nemusel riešiť a je ich dosť. Ale s tým som počítal. Mám prácu, pracujem vo Volkswagene v Devínskej novej Vsi ako vodič VZV na tri smeny. Každý deň o 20:00 som s vami pri modlitbe, pokračujem aj v modlitbách za pápeža (aspoň 3 ružence do týždňa a stredu obetujem pôst), nedele a skoro

každú sobotu sv. omša. Cez týždeň mi nevychádza, tak aspoň prostredníctvom rádia sa snažím sprítomniť pri tejto sviatosti. Každý deň čítam, alebo počúvam sv. Písmo a odolávam pokušeniam opice. Ale Ocko mi dáva dosť síl odolať.“

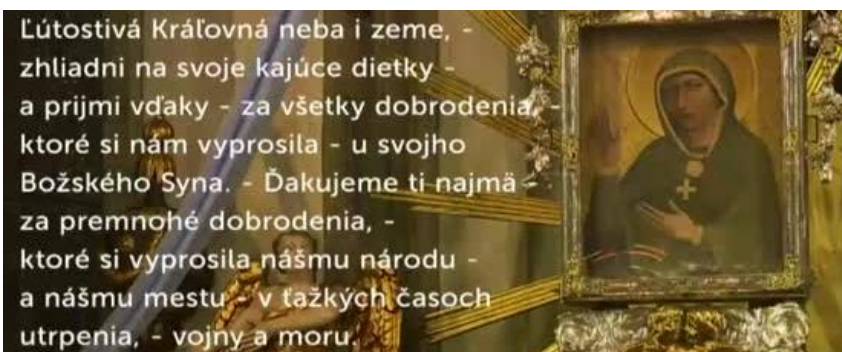

Foto: 17.11.2024 počas svedectiev v chráme, kde nám a tebe bratia a sestry žehnali. Bola to taká duchovná obnova, ktorú tvorili 70% naše rodinky, teda tí, čo sa pravidelne zapájajú do fungovania DISMASU.

S členmi Dismas sme sa zúčastnili Trnavskej novény od 12. do 21. 11. 2024 v Bazilike sv. Mikuláša.

Tradičný deväťdňový sviatok je vyjadrením vďaky za záchranu mesta pred viacerými ranami pred viac ako 300

rokmi. Návštevníci si uctievať milostivý obraz Trnavskej Panny Márie (vid' foto s modlitbou), nachádzajúci sa v Bazilike sv. Mikuláša. Na tejto 9-dňovej novéne nás fyzicky navštívili emeritný pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, vladyka Jonáš Jozef Maxim, prešovský arcibiskup metropolita, žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis, spišský diecézny biskup Mons. František Trstenský, kardinál Péter Erdő,

Lútosťivá Kráľovná neba i zeme, -
zhliadni na svoje kajúce detky -
a prijmi vďaky - za všetky dobrodenia, -
ktoré si nám vyprosila - u svojho
Božského Syna. - Ďakujeme ti najmä -
za premnohé dobrodenia, -
ktoré si vyprosila nášmu národu -
a nášmu mestu - v ťažkých časoch
utrpenia, - vojny a moru.

ostrihomsko-budapeštiansky arcibiskup metropolita, titulárny arcibiskup apuloegnatínsky Mons. Nicola Girasoli, bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, Mons. Ján Kuboš, spišský pomocný biskup, trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch. Samozrejme, že sa to každý deň vysielalo v televízii.

Foto: 20 kľúčeniek DISMAS, ktoré vyrábali v novembri

vo Viedni v Rakúsku s láskou ľudia, ktorí majú veľa lásky pre teba.

Časť listu od Radka z väznice Heřmanice: „...kde nemáme takrka žiadne starosti a mnohé povinnosti jako venku na svobodě, zvláště tolika pokušení a nástrah. Proto né zde ve vězení, ale za tou bránou, až nás pustí, se láme chleba, tam na poušti tohoto světa se skutečně prověří naše víra a vztah s Bohem. V tomto vězení jsme jako v oáze, kde je hojnost vody, jídla a mnoho času, který máme využít právě proto, abychom ve svém pádu znovu hledali Boha a obrátili se k Němu...vězení však nesmí být chápáno jako trestem, ale jako akt rodičovské lásky, která chce tohoto syna vést k nápravě. To stejné pro nás, kteří jsme padli do hříchu a otroctví své vlastní nezákonnosti – vzpoury vůči Bohu Otci, chce pro nás Bůh. On nechce abychom zemřeli dřív, než ve své víře vyznáme Pána Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Viz. Jan 3,16. Proto Bůh Otec dopouští, abychom byli uvězněni, neboť nás tím chrání od horších věcí, které by mohli v našem životě na svobodě nastat. A proto nám ve své milosti a lásce ukládá toto vězení – domácí vězení. Někteří vězni často říkají: „Kdyby byl Bůh, tak neskončím v tomto vězení“. Ale copak Bůh může za to, že ty sám jsi páchal trestnou činnost? Proto je psáno: „Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí“. Galatským, 6,7. Kdyby tě Bůh opravdu nemiloval, už dávno bys tam někde venku zemřel, uvědomuješ si to? Ale Bůh s námi jedná ve své lásce a milosti jako Otec. Víš, proto jak opravdu poznáš,

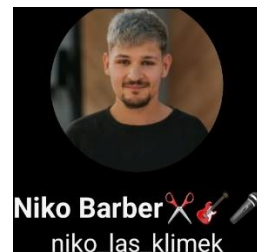
že tě Bůh miluje? Protože se nacházíš právě v tomto vězení – domácím vězení, které Bůh Otec na tebe dopustil. Proto nevnímej své vězení jako ztrátu svobody, neboť svobodu jsi ztratil právě když jsi byl venku ve světě – Egyptě.

Foto: balenie NL, prvá vianočná fáza do Českej republiky a Slovenska dňa 21.11.2024 v Leopoldove

Zdravím . Ja som momentálne Barber ktorý je oslobodení z drogovej závislosti. A minulý týždeň som mal jedného klienta ktorý bol 15 rokov uväznený v Base v Leopoldove. A som rád že keď som spomenul práve vás ako skupinu ktorá propaguje evanjelium do väzníc na Slovensku. Tak bol veľmi potešený a mohol som ďalej siet to čo mi dával v tej chvíli Duch na srdce .ste super a žehnam vám do tejto služby naďalej ochranu a silu v mene Ježiš .

Príspevok Nikolasa, ktorým nám písal(vid' foto): „Moje meno je Nikolas a mám momentálne 23 rokov čo možno nie je nejak veľa ale aj napriek tomuto mladému veku si človek dokáže prežiť toho veľa. Ako 3 ročný chlapec som bol adoptovaný do rodiny do hornatého kraju. Už ako mladý chlapec som bol priznaný ako rebel či v škole alebo doma. Najväčší vrchol môjho správania bolo moje dospievanie kde som sa začal s poznávať postupne s alkoholom a následne aj s drogami. Človek si povie že to si každý musí tým prejsť no len u mňa to zastalo dobu a to tak že už ako 16 ročný som sa dostal do toxickej závislosti. Postupne to gradovalo až do takého stavu že som musel byť vyhodený zo školy kvôli vymeškávaniu a následne aj z domu. Keby že mám naozaj písať všetko do podrobná tak by to bolo na knihu tak preto chcem zachytiť tie podstatne veci. Vyhodenie z domu bola pre mňa kľúčová vec a to v tom

Niko Barber
niko las klimek

že sa mi otvorili oči a doteraz som vďačný za to mojej mamine a Ocinovi. Keď som zažil spodok alebo temno tak som v tomto stave zažil svetlo a to v takejto podobe. Prišiel do môjho srdca ako hlas s ktorého žiarila nádej. Nevedel som odkiaľ to je ale držalo ma to pri živote až do kým som nestretol pôvodcu tohto hlasu ktorým bol Boh ktorý zomrel na kríži a vstal z mŕtvych. A začal proces premeny v mojom živote. Potreboval som aj ľudskú pomoc a preto som bol v resocializačnom zariadení teen challenge kde som sa aj snažil dať do kopy aj ako človek ale aj ako duchovný človek. Stretnutie s bohom a následne aj kráčanie s ním mi zmenilo život o 180 stupňov. Dnes môžem vydávať svedectvo že keď sa človek poddá pod mocnú Božiu ruku a nechá sa ním viesť tak že je to funkčne a premieňajúce. Dnes som

plnohodnotný človek ktorý ma rad svoju prácu a slúži ako chválový spevák a gitarista a hovorí o tom, že je cesta s toho von.

Dňa 25.11.2024 sme boli pozvaný na svedectvo k birmovancom (**viď foto**)

Bol som vo väzení a prišli ste ku mne

V Adventnom období zvykneme viac myslieť na chudobných, už menej ľudí si spomenie na väzňov.

„Detičky z nášho spoločenstva, z vyše sto rodín, nakreslia obrázok a modlia sa za odsúdeného štyridsať dní až do Vianoc. Reakciou odsúdených na takéto obrázky sú často slzy. Píšu nám, že si to požehnanie čítajú stále dookola. A to je krásne, lebo toto chce Ježiš – priniesť lásku aj na temné miesta, plné smútku a často bez nádeje,“ hovorí zakladateľ a líder väzenského spoločenstva Dismas Michal Libant.

„Vianočný čas je vo väzniciach smutný, odsúdení sú v odlúčení a dolieha na nich ťarcha ich vín. Píšeme každý mesiac 760 odsúdeným, lebo väčšina nemá nikoho, kto by im napísal. Je to povzbudenie pre tých, čo stratili všetko a spoločnosť s nimi už neráta a odsudzuje ich.“

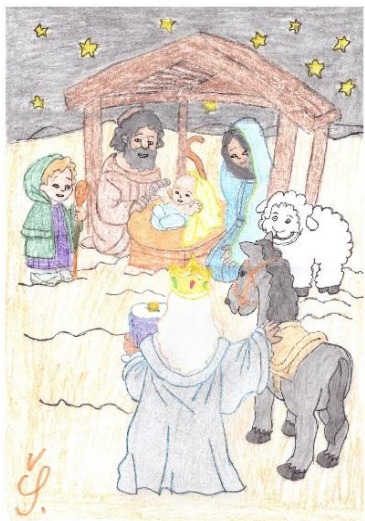
Potešiť väznených napísaním listu sa dá hocikedy, prečo to neuskúsiť práve v Advente? Poslúžiť sa dá aj modlitbou. „Aj mimo tohto obdobia sa za odsúdených modlia modlitebníci, ale máme ich len tristo a potrebovali by sme ešte 460. Či to nie je skutok milosrdenstva, keď práve odsúdený, za ktorého sa nikto nemodlí, dostane teba ako strážneho anjela? Veď nemusíš ísť priamo do väznice, aby si naplnil Ježišove slová: Bol som vo väzení a prišli ste ku mne,“ poukazuje Libant.

Kto sa rozhodne zapojiť do modlitby, dostane od spoločenstva Dismas meno konkrétneho odsúdeného. „Každý nemá možnosť ísť slúžiť do väznice, ale ktokoľvek môže navštíviť odsúdeného v modlitbe. On nechce svoj kríž zahodiť, chce len pomôcť niešť ho.“

-ŠPA-

Príspevok Mpandou-Loko Olivier (foto s manželkou): „Ďakujem za tvoju pozvánku. Bohužiaľ, tento krát nemôžem prísť, lebo budeme mať duchovný seminár od 7. do 8. 12. 2024 v Lyone, vo Francúzsku a 15. 12. budeme v Bruseli, potom od 29. 12. 2024 do 1. 1. 2025 budeme mať zasa seminár v Paríži. Budúci rok prídem, ak budeš mať iné stretnutie. S požehnaním Olivier a manželka.“ Odpovedal na moju otázku ohľadne toho, či príde baliť Newsletter, teda Novinky z DISMASU, dňa 7.12.2024, nakoľko žije v Nemecku.

Obrázok: od Štefana z väzenskej nemocnice v Trenčíne. Ako si si asi všimla, tak obálka je tentokrát viac využitá a je tam požehnanie pre teba a nielen pre teba, ale aj pre tých, čo ju dostali do rúk - či už to bola poštárka, referenti, pedagógovia, PBS alebo ktokoľvek... tak nech sú požehnaní a nech sa im v srdci narodí živá nádej, Ježiš KIRSTUS, lebo On už zaplatil. **Stĺpik na boku (foto):** aktuálne číslo **Katolíckych novín**

Časť listu od Tibora z väznice Leopoldove: „, chcem poďakovať v mene detí ako aj v mojom mene za anjelský balík pre moje detičky. Hneď ako som dostal tvoj dopis, tak som volal domov. Zo slzami v očiach som dostal radostnú správu, že balík bol doručený. Ani neviem ako sa odvd'ačiť, zatiaľ iba modlitbou, že ozaj ak človek prosí, dostane niekedy aj viac.“ Tešíme sa, že pomaličky už detičky dostávajú prekvapenia na Vianoce.

Misia: buďte dobrý ak môžete. Žehnajte a neprekliňajte. Darujte úsmev a pokoj tam kde je zúfalstvo a beznádej.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
13.-14.12.2024	za evanjelizáciu v Anglicku, Poľsku a Taliansku
20.-21.12.2024	za pápeža Františka, za Cirkev
27.-28.12.2024	za členov Dismasu, za nové duchovné povolenia a kňazov slúžiacich vo väzniciach
3.-4.1.2025	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ktorým ublížili

9.12.2024 Boh Ťa žehnaj, **drahá sestra** v Kristovi - **BTŽ** + Michal NL - **NOVINKY z Dismasu č.105**

